EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING (EU) 2020/1960

af 14. maj 2020

med bemærkningerne, der er en integrerende del af afgørelsen om decharge for gennemførelsen af budgettet for Den Europæiske Fødevaresikkerhedsautoritet (EFSA) for regnskabsåret 2018

EUROPA-PARLAMENTET,

— der henviser til sin afgørelse om decharge for gennemførelsen af budgettet for Den Europæiske Fødevaresikkerhedsautoritet for regnskabsåret 2018,

— der henviser til sin beslutning af 16. januar 2019 om Unionens godkendelsesprocedure for pesticider ([1]),

— der henviser til forretningsordenens artikel 100 og bilag V,

— der henviser til udtalelsen fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevaresikkerhed,

— der henviser til betænkning fra Budgetkontroludvalget (A9-0068/2020),

A. der henviser til, at det endelige budget for Den Europæiske Fødevaresikkerhedsautoritet (»autoriteten«) for regnskabsåret 2018 ifølge dens oversigt over indtægter og udgifter ([2]) var på 79 183 814,25 EUR, hvilket svarer til et lille fald på 0,47 % sammenlignet med 2017; der henviser til, at autoritetens budget hovedsageligt stammer fra EU-budgettet ([3]);

B. der henviser til, at Revisionsretten i sin beretning om årsregnskabet for autoriteten for regnskabsåret 2018 (»Revisionsrettens beretning«) fastslår, at den har fået rimelig sikkerhed for, at autoritetens årsregnskab er rigtigt, og at de underliggende transaktioner er lovlige og formelt rigtige;

Budgetmæssig og økonomisk forvaltning

1. bemærker med tilfredshed, at budgetovervågningsindsatsen i regnskabsåret 2018 resulterede i en budgetgennemførelsesgrad på 100 %, hvilket svarer til en lille stigning på 0,02 % i forhold til 2017; bemærker endvidere, at udnyttelsesgraden for betalingsbevillingerne var på 91,31 %, svarende til et fald på 1 % i forhold til 2017;

Performance

2. bemærker, at autoriteten i sin omfattende resultatbaserede forvaltningstilgang har indført en række centrale resultatindikatorer for virkninger og resultater med henblik på at måle den merværdi, dens aktiviteter tilfører; bemærker endvidere, at autoriteten anvender andre centrale resultatindikatorer til at forbedre sin budgetforvaltning;

3. anerkender, at 2018 var det andet år med den omfattende resultatbaserede forvaltningstilgang, med måling af autoritetens performance på grundlag af nye centrale resultatindikatorer og med gennemførelsen af autoritetens strategi for 2020;

4. bemærker med tilfredshed de gode resultater, som autoriteten har opnået med hensyn til overholdelse af tidsfristerne for den videnskabelige produktion; bemærker endvidere, at forsinkelsen på det ene område, hvor 83,6 % af outputtene blev afsluttet til tiden, hvilket er under målet på 90 %, var begrænset til nogle få områder, hvor der var en meget betydelig arbejdsbyrde;

5. bemærker, at autoriteten efter den eksterne evaluering, der blev indledt i 2017, vedtog en række henstillinger på sit møde i oktober 2018; bemærker, at de fremskridt, der er omhandlet i evalueringsrapporten, navnlig omfattede autoritetens nye mekanismer til inddragelse af interessenter, dens samarbejde med medlemsstaternes myndigheder og dens styrkede uafhængighed; bemærker, at de muligheder for forbedringer, der er fremhævet i evalueringen, vedrører autoritetens tilgang til prioritering af ressourcer, den økonomiske synlighed af dens system til rekruttering af eksperter og behovet for i højere grad at skræddersy sine kommunikationsmaterialer til forskellige målgruppers behov;

([1]) Vedtagne tekster, P8_TA(2019)0023.
([2]) EUT C 202 af 12.6.2018, s. 1.
([3]) EUT C 202 af 12.6.2018, s. 3.

6. noterer sig med tilfredshed, at autoriteten deler ressourcer og aktiviteter med Det Europæiske Kemikalieagentur, Det Europæiske Lægemiddelagentur og Det Europæiske Center for Forebyggelse af og Kontrol med Sygdomme på områderne risikovurdering, data og forskning; bemærker, at autoriteten har øget sin ressource- og aktivitetsdeling med Det Fælles Forskningscenter, navnlig på området miljødata og -kort; opfordrer kraftigt autoriteten til aktivt at søge yderligere og bredere samarbejde med alle EU-agenturerne;

7. tilskynder autoriteten til at tilstræbe digitalisering af sine tjenester;

8. glæder sig over autoritetens bidrag til sikkerheden i Unionens fødevare- og foderkæde og over dens store indsats med at yde EU-ansvarlige for risikostyring omfattende, uafhængig og ajourført videnskabelig rådgivning i spørgsmål vedrørende fødevarekæden, med på en klar måde at informere offentligheden om sine output og om de oplysninger, som de er baseret på, samt med at samarbejde med interessenter og institutionelle partnere med henblik på at fremme sammenhængen i og tilliden til Unionens fødevaresikkerhedssystem;

9. fremhæver, at autoriteten i 2018 afsluttede 788 forespørgsler gennem videnskabelige udtalelser, tekniske rapporter og understøttende publikationer;

10. mener, at autoriteten fortsat bør være særligt opmærksom på den offentlige mening og forpligte sig til åbenhed og gennemsigtighed; understreger i den forbindelse, at forordning (EU) 2019/1381 ([4]) pålægger autoriteten supplerende opgaver i relation til sikkerhedsvurdering og offentlig kommunikation, som alle vil føre til yderligere omkostninger;

Personalepolitik

11. bemærker, at stillingsfortegnelsen pr. 31. december 2018 var gennemført med 97,49 %, med fem tjenestemænd og 306 midlertidigt ansatte ud af de 319 stillinger, som var godkendt i henhold til Unionens budget (sammenlignet med 323 godkendte stillinger i 2017); bemærker, at der i 2018 desuden var 122 kontraktansatte og 14 udstationerede nationale eksperter, der arbejdede for autoriteten;

12. bemærker med bekymring, at autoriteten som en af Unionens reguleringsorganer med ansvar for risikovurdering af regulerede produkter ikke modtager tilstrækkelige ressourcer til effektivt at kunne varetage sine ansvarsområder; insisterer på, at autoriteten tildeles tilstrækkelige ressourcer til at udføre sine opgaver;

13. bemærker, at Revisionsretten har konstateret en tværgående tendens i agenturerne til at bruge eksternt personale ansat i IT-konsulentroller; opfordrer til, at afhængigheden af ekstern rekruttering på dette vigtige og følsomme område reduceres mest muligt for at begrænse eventuelle risici;

14. bemærker, at autoriteten har vedtaget Kommissionens modelafgørelse om politikken for beskyttelse af personers værdighed og forebyggelse af chikane; bemærker endvidere, at autoriteten arrangerede obligatoriske uddannelseskurser både for personale og ledere og muliggjorde fortrolig rådgivning samt offentliggjorde en rapport om chikane på sit intranet med statistikker og formelle procedurer for perioden 2014-2018; anmoder autoriteten om at aflægge rapport til dechargemyndigheden om de foranstaltninger, der er truffet efter undersøgelsen af chikanesagerne;

15. anerkender, at kønsbalancen i autoritetens øverste ledelse er tilfredsstillende, idet to ud af fem er mænd, og tre er kvinder; udtrykker dog bekymring over den geografiske ubalance, da ingen i den øverste ledelse er statsborgere i de stater, der tiltrådte Unionen i 2004; anmoder autoriteten om at træffe foranstaltninger til at sikre en bedre geografisk balance i den øverste ledelse;

16. beklager for så vidt angår den toårige afkølingsperiode, at uafhængighedspolitikken fra 2017 kun omfatter forpligtelsen til at screene eksperternes interesser i forhold til mandatet for den videnskabelige gruppe, som eksperten ansøger om at være en del af; opfordrer til, at politikken opdateres hurtigst muligt for at sikre, at eksperternes interesser betragtes inden for rammerne af autoritetens samlede ansvarsområde, hvilket Parlamentet gentagne gange har opfordret til;

([4]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1381 af 20. juni 2019 om åbenhed og bæredygtighed i EU's risikovurdering i fødevarekæden og om ændring af forordning (EF) nr. 178/2002, (EF) nr. 1829/2003, (EF) nr. 1831/2003, (EF) nr. 2065/2003, (EF) nr. 1935/2004, (EF) nr. 1331/2008, (EF) nr. 1107/2009, (EU) 2015/2283 og direktiv 2001/18/EF (EUT L 231 af 6.9.2019, s. 1).

17. beklager, at forskningsfinansieringen fra virksomheder, der hører under autoritetens ansvarsområde, ikke betragtes som relevant i forbindelse med afkølingsperioden, så længe de pågældende beløb ikke udgør mere end 25 % af det samlede forskningsbudget, der forvaltes af eksperten og/eller dennes forskningshold, og at tærsklen anvendes på individuelle kilder frem for på alle private kilder tilsammen; opfordrer til, at finansieringstærsklen fjernes fra autoritetens uafhængighedspolitik i overensstemmelse med Parlamentets gentagne anmodninger herom;

Forebyggelse og håndtering af interessekonflikter samt gennemsigtighed

18. noterer sig med bekymring, at autoriteten er blevet ramt af problemer med interessekonflikter, og at undersøgelser har vist, at andelen af eksperter med en finansiel interessekonflikt har varieret fra 59 % i 2013 til 49 % i 2017; bemærker, at Revisionsretten har konstateret, at der er behov for at styrke regnskabsførerens uafhængighed, men at der ikke fremsættes bemærkninger om eksperternes uafhængighed; opfordrer autoriteten til at fastsætte en streng afkølingsperiode for så vidt angår finansielle interessekonflikter og klare politiske retningslinjer for brugen af eksperter, der afskærmer autoritetens videnskabelige udtalelser fra utilbørlig påvirkning;

19. beklager, at eksterne eksperter, såsom eksperter, der deltager i høringer eller medlemmer af det rådgivende forum, kontaktpunkter eller videnskabelige netværk, ikke er genstand for en screening af interessekonflikter, og at potentielle interessekonflikter på dette område kan blive overset;

20. minder om henstillingerne i Parlamentets beslutning af 16. januar 2019 om Unionens godkendelsesprocedure for pesticider, og navnlig dets opfordring til autoriteten om at forbedre sin risikokommunikation, ajourføre sine vejledninger i overensstemmelse med den seneste udvikling på alle relevante områder, gøre oplysningerne på sit websted mere brugervenlige og lette dataudvinding, offentliggøre sine udtalelser i peerevaluerede tidsskrifter og tilskynde flere uafhængige nationale eksperter og andre forskere til at deltage i autoritetens arbejde og om at udelukke deltagelsen af eksperter med interessekonflikter fra alle stadier i peerevalueringsprocessen; bemærker på baggrund af autoritetens svar, at den har taget hensyn til flere af henstillingerne i Europa-Parlamentets og Rådets reviderede forordning (EF) nr. 178/2002 ([5]), navnlig hvad angår øget gennemsigtighed og mere tilgængelig risikokommunikation;

21. minder om, at det i den reviderede forordning (EF) nr. 178/2002 fastsættes, at autoriteten proaktivt skal gøre det muligt at downloade, udskrive og konsultere de reguleringsmæssige oplysninger, som ansøgerne har forelagt, i et elektronisk format; der henviser til, at dette vil gøre det muligt for autoriteten at drage fordel af en udvidet peerevaluering fra det videnskabelige samfund; minder om, at dette krav om gennemsigtighed er nødvendigt for industrisponsoreret forskning, men at det ikke kan anvendes som et argument for at afvise, at den akademiske verden anvender data, der holdes fortrolige af legitime årsager, såsom patienters personlige lægejournaler;

Intern kontrol

22. glæder sig over, at der i 2018 blev gennemført en kvalitetskontrol med henblik på at vurdere, hvordan der kunne foretages en revision af autoritetens strategi til bekæmpelse af svig i 2019 og i løbet af rapporteringsåret, og at autoriteten ikke har været nødt til at fremsende tilfælde af mistanke om svig til OLAF eller følge op på sådanne tilfælde;

23. bemærker, at Den Interne Revisionstjeneste ifølge Revisionsrettens beretning har udsendt en revisionsrapport »Human Resources Management & Ethics in EFSA«, og at autoriteten er ved at udarbejde en tilhørende handlingsplan for at adressere en række muligheder for forbedring; opfordrer autoriteten til at aflægge rapport til dechargemyndigheden om de gennemførte foranstaltninger;

24. opfordrer autoriteten til at fokusere på at udbrede resultaterne af sin forskning til offentligheden og til at nå ud til offentligheden via de sociale medier og andre medier;

25. henviser med hensyn til de øvrige bemærkninger, der ledsager dechargeafgørelsen, og som er af horisontal karakter, til sin beslutning af 14. maj 2020 ([6]) om agenturernes resultater, økonomiske forvaltning og kontrol.

([5]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002 af 28. januar 2002 om generelle principper og krav i fødevarelovgivningen, om oprettelse af Den Europæiske Fødevaresikkerhedsautoritet og om procedurer vedrørende fødevaresikkerhed (EFT L 31 af 1.2.2002, s. 1)

([6]) Vedtagne tekster, P9_TA(2020)0121.